

616.248

О-75

Міністерство охорони здоров'я України

Буковинська державна медична академія

Обласне управління охорони здоров'я при

Чернівецькій облдержадміністрації

Кафедра госпітальної педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Буковинської державної медичної академії

**ТЕЗИ МАТЕРІАЛІВ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
“ОСОБЛИВОСТІ БРОНХІАЛЬНОЇ АСТМИ
У ДІТЕЙ РАННЬОГО ВІКУ
(ПРОБЛЕМИ СУПУТНОЇ ПАТОЛОГІЇ)”**

21-22 квітня 2004 року

м. Чернівці

В. Л. Болтєнков, О. В. Олійник, Л. О. Безруков, О. К. Колоскова, В. А. Кравченко Діагностичне значення показників клітинного імунітету при встановленні діагнозу бронхіальної астми у дітей раннього віку	16
Ю. К. Больбот, С. В. Аліфанова Ефективність використання циклоферону у дітей, хворих на бронхіальну астму	17
А. Г. Василинчук, С. В. Кушнір, Ажими Соф'ян Б. А. Диагностическая ценность индекса лабильности бронхов в выявлении бронхиальной астмы у детей школьного возраста	18
М. Г. Гінгуляк Оцінка визначення підвищеної реактивності бронхів у дітей.....	20
Р. І. Гончарук Клінічні особливості перебігу фебрильних приступів бронхіальної астми у дітей раннього віку	21
О. Р. Знак ¹ , Л. Г. Радько ² , Ю. Б. Ященко, Л. В. Ященко Діагностична цінність НСТ-тесту при верифікації бактеріальної природи фебрильних нападів бронхіальної астми у дітей раннього віку	22
О. В. Зубаренко, Л. Г. Кравченко, М. С. Гбур, В. В. Скрипнік, Н. Г. Лотиш, Г. С. Черняк Аналіз структури етіологічних чинників при дерматореспіраторному синдромі у дітей	23
О. В. Зубаренко, Т. В. Стоєва, О. О. Портнова, Р. М. Папінко, М. М. Барбіняга, Я. І. Покора Особливості грибкової сенсибілізації при бронхіальній астмі у дітей раннього віку	24
Л. А. Іванова Імунологічні показники ризику несприятливого перебігу інфекцій нижніх дихальних шляхів у дітей грудного віку.....	25

Оцінка визначення підвищеної реактивності бронхів у дітей

Буковинська державна медична академія

Гіперреактивність — підвищена в порівнянні з нормою відповідь на будь-який специфічний та/або неспецифічний подразник. У випадку наявності гіперреактивності бронхів до бронхоспазму призводить вдихання аерозолів хімічних медіаторів чи холінергічних агентів, токсичних газів, алергенів, холодного чи сухого повітря тощо, а інтенсивність гіперреактивності вимірюється за звуженням просвіту бронхів *in vivo*. Водночас відомо, що гіперреактивність дихальних шляхів (ГРДШ) є патогномонічною виключно для хворих на бронхіальну астму і може зустрічатися при алергійних бронхітах, хронічних бронхітах, бронхеоктатичній хворобі, хронічній патології ЛОР-органів, проте дози речовин, що викликають бронхоспазм, при цих станах значно вищі. ГРДШ у дітей раннього віку може бути проявом вегетативної дисфункції.

Метою роботи було оцінити ефективність методів визначення гіперреактивності бронхів у дітей шкільного віку, а також вивчити ефективність лікувальних заходів, спрямованих на зниження підвищеної реактивності бронхів у дітей. Неспецифічну ГРДШ визначали за допомогою спірографічного методу дослідження. Вираховували показник лабільності бронхів (ПЛБ), використовуючи субмаксимальне фізичне навантаження у вигляді дозованого бігу та інгаляції β_2 -агоністів, а також проводили провокаційний інгаляційний тест із серійно розведеним гістаміном ($PC_{20}H$).

За результатами обстеження 42 дітей з клініко-імунологічними показниками атопічної реактивності організму і клінічними проявами підвищеної реактивності бронхів у вигляді бронхіальної астми, позитивний тест $PC_{20}H$ був виявлений у 72,2% випадків, в цих же дітей ПЛБ більше 20% був відмічений лише в 40,9% спостережень ($P<0,01$). Встановлено також, що у відповідь на застосування блокаторів кальцієвих каналів відбувається достовірне зменшення ПЛБ за рахунок значного зменшення бронхоспазму та/або помірної бронходилляції у відповідь на фізичне навантаження, причому найкращий ефект отримали при використанні коринфару.